Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű és nem vált ki joghatást. Az EU intézményei semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért. A jogi aktusoknak – ideértve azok bevezető hivatkozásait és preambulumbekezdéseit is – az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett és az EUR-Lex portálon megtalálható változatai tekintendők hitelesnek. Az említett hivatalos szövegváltozatok közvetlenül elérhetők az ebben a dokumentumban elhelyezett linkeken keresztül

►B **A BIZOTTSÁG (EU) 2017/2089 VÉGREHAJTÁSI RENDELETE**

(2017. november 14.)

►C1 az Uniós Vámkódex alapján történő információcserére és az ezen információk tárolására szolgáló elektronikus rendszerek kifejlesztésének, fenntartásának és alkalmazásának technikai szabályairól ◄

(HL L 297., 2017.11.15., 13. o.)

Helyesbítette:

►C1 Helyesbítés, HL L 94., 2018.4.12., 32. o. (2017/2089)

▼B

A BIZOTTSÁG (EU) 2017/2089 VÉGREHAJTÁSI RENDELETE

(2017. november 14.)

▼C1

az Uniós Vámkódex alapján történő információcserére és az ezen információk tárolására szolgáló elektronikus rendszerek kifejlesztésének, fenntartásának és alkalmazásának technikai szabályairól

▼B

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Hatály

Ezt a rendeletet a következő elektronikus rendszerekre kell alkalmazni:

a) a vámhatósági határozatok (EU) 2016/578 végrehajtási határozat mellékletében említett „Uniós Vámkódex – Vámhatósági határozatok” projekt keretében kifejlesztett rendszere;

b) az (EU) 2016/578 végrehajtási határozat mellékletében említett „A gazdasági szereplők közvetlen hozzáférése az európai információs rendszerekhez (felhasználók egységes kezelése és digitális aláírás)” projekt keretében kifejlesztett egységes felhasználókezelési és digitális aláírási rendszer.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „közös összetevő”: az elektronikus rendszerek uniós szinten kialakított, valamennyi tagállam számára elérhető összetevője;

2. „nemzeti összetevő”: az elektronikus rendszerek nemzeti szinten kialakított összetevője, amely az azt létrehozó tagállamban érhető el.

3. cikk

Az elektronikus rendszerek kapcsolattartó pontjai

A Bizottság és a tagállamok minden egyes elektronikus rendszer esetében kapcsolattartó pontot jelölnek ki a szóban forgó elektronikus rendszerek összehangolt fejlesztését, üzemeltetését és karbantartását szolgáló információcsere céljából. E kapcsolattartó pontok adatait közlik egymással.

A Bizottság és a tagállamok haladéktalanul tájékoztatják egymást a kapcsolattartó pontok adataiban bekövetkező változásokról.

▼B

II. FEJEZET

VÁMHATÓSÁGI HATÁROZATOK RENDSZERE

4. cikk

A vámhatósági határozatok rendszerének tárgya és felépítése

(1) A vámhatósági határozatok rendszere (a továbbiakban: VHR) lehetővé teszi a Bizottság, a tagállamok, a gazdálkodók és a gazdálkodónak nem minősülő személyek közötti, az 5. cikk (1) bekezdésében említett kérelmek és határozatok benyújtásával és feldolgozásával kapcsolatos kommunikációt, valamint az engedélyekhez kapcsolódó, nevezetesen azok módosításáról, visszavonásáról, megsemmisítéséről és felfüggesztéséről szóló határozatok kezelését.

(2) A VHR a következő közös összetevőkből áll:

a) gazdasági szereplőknek szóló uniós portál;

b) vámhatósági határozatokat kezelő központi rendszer (a továbbiakban: központi VHKR);

▼C1

c) ügyféltörzs-alkalmazások.

▼B

(3) A tagállamok a következő nemzeti összetevőket hozhatják létre:

a) gazdasági szereplőknek szóló nemzeti portál;

b) vámhatósági határozatokat kezelő nemzeti rendszer (a továbbiakban: nemzeti VHKR).

5. cikk

A VHR használata

(1) A VHR a következő engedélyekre vonatkozó kérelmek benyújtására és feldolgozására, valamint a kérelmekkel, illetőleg engedélyekkel kapcsolatos határozatok kezelésére szolgál:

a) az áru vámértékébe beszámító összegek megállapításának egyszerűsítésére vonatkozó, a Vámkódex 73. cikkében említett engedély;

b) az összkezesség nyújtására vonatkozó, a Vámkódex 95. cikkében említett engedély, beleértve az esetleges csökkentett összegű összkezesség nyújtásának és a biztosítéknyújtás alóli mentességnek az engedélyezését is;

c) a fizetendő vám megfizetésének halasztására vonatkozó, a Vámkódex 110. cikkében említett engedély, amennyiben az engedélyt nem egyetlen műveletre vonatkozóan adják meg;

d) az átmeneti megőrzési létesítmények üzemeltetésére vonatkozó, a Vámkódex 148. cikkében említett engedély;

e) a menetrend szerinti tengeri árufuvarozó járat létesítésére vonatkozó, az (EU) 2015/2446 felhatalmazáson alapuló rendelet 120. cikkében említett engedély;

▼B

f) az engedélyes kibocsátó státusra vonatkozó, az (EU) 2015/2446 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet 128. cikkében említett engedély;

g) az egyszerűsített árunyilatkozat rendszeres használatára vonatkozó, a Vámkódex 166. cikkének (2) bekezdésében említett engedély;

h) a központi vámkezelésre vonatkozó, a Vámkódex 179. cikkében említett engedély;

i) a vám-árunyilatkozatnak – a kiviteli eljárást illetően is – a nyilatkozattevő nyilvántartásába való bejegyzés formájában történő benyújtására vonatkozó, a Vámkódex 182. cikkében említett engedély;

j) az önértékelésre vonatkozó, a Vámkódex 185. cikkében említett engedély;

k) az engedélyes bananmérlegelő státusra vonatkozó, az (EU) 2015/2446 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet 155. cikkében említett engedély;

l) az aktív feldolgozási eljárás alkalmazására vonatkozó, a Vámkódex 211. cikke (1) bekezdésének a) pontjában említett engedély;

m) a passzív feldolgozási eljárás alkalmazására vonatkozó, a Vámkódex 211. cikke (1) bekezdésének a) pontjában említett engedély;

n) a meghatározott célra történő felhasználási eljárás alkalmazására vonatkozó, a Vámkódex 211. cikke (1) bekezdésének a) pontjában említett engedély;

o) az ideiglenes behozatali eljárás alkalmazására vonatkozó, a Vámkódex 211. cikke (1) bekezdésének a) pontjában említett engedély;

p) az áruk vámraktározására szolgáló raktározási létesítmények üzemeltetésére vonatkozó, a Vámkódex 211. cikke (1) bekezdésének b) pontjában említett engedély;

q) a TIR-műveletek engedélyezett címzetti státusára vonatkozó, a Vámkódex 230. cikkében említett engedély;

r) az uniós árutovábbítási eljárás szerinti engedélyezett feladó státusra vonatkozó, a Vámkódex 233. cikke (4) bekezdésének a) pontjában említett engedély;

s) az uniós árutovábbítási eljárás szerinti engedélyezett címzett státusra vonatkozó, a Vámkódex 233. cikke (4) bekezdésének b) pontjában említett engedély;

t) a különleges zárak használatára vonatkozó, a Vámkódex 233. cikke (4) bekezdésének c) pontjában említett engedély;

u) a csökkentett adattartalmú árutovábbítási árunyilatkozat alkalmazására vonatkozó, a Vámkódex 233. cikke (4) bekezdésének d) pontjában említett engedély;

v) az elektronikus fuvarokmány vám-árunyilatkozatként való használatára vonatkozó, a Vámkódex 233. cikke (4) bekezdésének e) pontjában említett engedély.

▼B

(2) Amennyiben az említett engedélyeknek vagy határozatoknak egynél több tagállamban is hatása lehet, az (1) bekezdésben említett kérelmek és engedélyek tekintetében, valamint az e kérelmekkel és engedélyekkel kapcsolatos határozatok kezelése során a VHR közös összetevőit kell használni.

(3) Amennyiben az említett engedélyeknek vagy határozatoknak csak egy tagállamban van hatása, az adott tagállam dönthet úgy, hogy az (1) bekezdésben említett kérelmek és engedélyek tekintetében, valamint az e kérelmekkel és engedélyekkel kapcsolatos határozatok kezelése során lehet a VHR közös összetevőit használni.

(4) A VHR nem használható az (1) bekezdésben felsoroltaktól eltérő kérelmek, engedélyek és határozatok tekintetében.

6. cikk

Hitelesítés és a VHR-hez való hozzáférés

(1) A gazdálkodóknak és a gazdálkodónak nem minősülő személyeknek a VHR közös összetevőihez való hozzáférés céljából történő hitelesítését és hozzáférés-hitelesítését a 14. cikkben említett egységes felhasználókezelési és digitális aláírási (EFKDA) rendszer alkalmazásával kell végrehajtani.

(2) A tagállami tisztviselőknek a VHR közös összetevőihez való hozzáférés céljából történő hitelesítését és hozzáférés-hitelesítését a Bizottság által biztosított hálózati szolgáltatások alkalmazásával kell végrehajtani.

(3) A Bizottság alkalmazottainak a VHR közös összetevőihez való hozzáférés céljából történő hitelesítését és hozzáférés-hitelesítését az EFKDA-rendszer alkalmazásával vagy a Bizottság által biztosított hálózati szolgáltatások alkalmazásával kell végrehajtani.

7. cikk

Gazdasági szereplőknek szóló uniós portál

(1) A gazdasági szereplőknek szóló uniós portál a gazdálkodók és a gazdálkodónak nem minősülő személyek belépési pontja a VHR-be.

(2) A gazdasági szereplőknek szóló uniós portálnak együtt kell működnie a központi VHKR-rel, valamint a nemzeti VHKR-rel, ha a tagállamok létrehoztak ilyet.

(3) Amennyiben az 5. cikk (1) bekezdésében említett engedélyeknek vagy határozatoknak egynél több tagállamban is hatása lehet, az említett kérelmek és engedélyek tekintetében, valamint az e kérelmekkel és engedélyekkel kapcsolatos határozatok kezelése során a gazdasági szereplőknek szóló uniós portált kell használni.

▼B

(4) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy amennyiben az 5. cikk (1) bekezdésében említett engedélyeknek vagy határozatoknak csak az adott tagállamban van hatása, akkor is lehet használni a gazdasági szereplőknek szóló uniós portált az említett kérelmek és engedélyek tekintetében, valamint az e kérelmekkel és engedélyekkel kapcsolatos határozatok kezelése során.

Amennyiben egy tagállam úgy dönt, hogy a gazdasági szereplőknek szóló uniós portált akkor is lehet használni, ha az engedélyeknek vagy határozatoknak csak az adott tagállamban van hatása, erről tájékoztatnia kell a Bizottságot.

8. cikk

Vámhatósági határozatokat kezelő központi rendszer

(1) A tagállamok vámhatóságai az 5. cikk (1) bekezdésében említett kérelmek és engedélyek feldolgozására, valamint az e kérelmekkel és engedélyekkel kapcsolatos határozatok kezelésére a központi VHKR-t használják, ami lehetővé teszi a tagállamok számára annak ellenőrzését, hogy teljesülnek-e a kérelmek elfogadásának és a határozatok meghozatalának a feltételei.

(2) A központi VHKR-nek együtt kell működnie a gazdasági szereplőknek szóló uniós portállal, az ►C1 ügyféltörzs-alkalmazásokkal ◄ és a nemzeti VHKR-rel, ha a tagállamok létrehoztak ilyet.

9. cikk

Vámhatóságok közötti konzultáció a VHR használatával

A tagállami vámhatóságok a központi VHKR-t használják, ha az 5. cikk (1) bekezdésében említett kérelmekre vagy engedélyekre vonatkozó határozat meghozatala előtt konzultálniuk kell egy másik tagállam vámhatóságával.

10. cikk

▼C1

Ügyféltörzs-alkalmazások

Az ügyféltörzs-alkalmazások szolgálnak az 5. cikk (1) bekezdésében említett engedélyekhez, valamint az ezen engedélyekkel kapcsolatos határozatokhoz kapcsolódó adatok központi tárolására, és lehetővé teszik az említett engedélyeknek a Vámkódex 16. cikkének alkalmazásában létrehozott más elektronikus rendszerek általi lekérését, duplikálását és érvényesítését.

▼B

11. cikk

Gazdasági szereplőknek szóló nemzeti portál

(1) Amennyiben létrehozták, a gazdasági szereplőknek szóló nemzeti portál a VHR-be való további belépési pontként szolgál a gazdálkodók és a gazdálkodónak nem minősülő személyek számára.

▼B

(2) Ami az 5. cikk (1) bekezdésében említett kérelmeket és engedélyeket, valamint az e kérelmekkel és engedélyekkel kapcsolatos határozatok kezelését illeti, amennyiben az említett engedélyeknek vagy határozatoknak egynél több tagállamban is hatása lehet, a gazdálkodók és a gazdálkodónak nem minősülő személyek eldönthetik, hogy – amennyiben azt létrehozták – a gazdasági szereplőknek szóló nemzeti portált vagy a gazdasági szereplőknek szóló uniós portált használják.

(3) A gazdasági szereplőknek szóló nemzeti portálnak együtt kell működnie a nemzeti VHKR-rel, ha létrehoztak ilyet.

(4) Amennyiben egy tagállam gazdasági szereplőknek szóló nemzeti portált hoz létre, erről tájékoztatja a Bizottságot.

12. cikk

Vámhatósági határozatokat kezelő nemzeti rendszer

(1) Amennyiben létrehozták, a tagállamok vámhatóságai az 5. cikk (1) bekezdésében említett kérelmek és engedélyek feldolgozására, valamint az e kérelmekkel és engedélyekkel kapcsolatos határozatok kezelésére az adott tagállam által létrehozott nemzeti VHKR-t használják, melyben ellenőrzik, hogy teljesülnek-e a kérelmek elfogadásának és a határozatok meghozatalának a feltételei.

(2) A nemzeti VHKR-nek a 9. cikkben említett, vámhatóságok közötti konzultáció céljára együtt kell működnie a központi VHKR-rel.

13. cikk

Az engedélyekkel kapcsolatos adatok migrálása a VHR-be

(1) Az 5. cikk (1) bekezdésében említett engedélyekre vonatkozó adatokat, amennyiben az engedélyeket 2016. május 1-jén vagy azután bocsátották ki, vagy az (EU) 2015/2447 bizottsági végrehajtási rendelet ([1]) 346. cikke alapján adták meg, és egynél több tagállamban is hatásuk lehet, át kell migrálni a VHR-be és ott kell őket tárolni, amennyiben a szóban forgó engedélyek a migrálás napján érvényesek. A migrálást legkésőbb 2019. május 1-jéig el kell végezni.

A tagállamok dönthetnek úgy, hogy az első albekezdést az 5. cikk (1) bekezdésében említett azon engedélyekre is alkalmazzák, amelyeknek csak az adott tagállamban van hatása.

([1]) A Bizottság (EU) 2015/2447 végrehajtási rendelete (2015. november 24.) az Uniós Vámkódex létrehozásáról szóló 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet egyes rendelkezéseinek végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról (HL L 343., 2015.12.29., 558. o.).

▼B

(2) A vámhatóságok gondoskodnak arról, hogy az (1) bekezdéssel összhangban migrálandó adatok megfeleljenek az (EU) 2015/2446 felhatalmazáson alapuló rendelet A. mellékletében és az (EU) 2015/2447 bizottsági végrehajtási rendelet A. mellékletében meghatározott adatszolgáltatási követelményeknek. E célból a szükséges információkat bekérhetik az engedélyestől.

III. FEJEZET

EGYSÉGES FELHASZNÁLÓKEZELÉSI ÉS DIGITÁLIS ALÁÍRÁSI RENDSZER

14. cikk

Az EFKDA-rendszer tárgya és felépítése

(1) Az egységes felhasználókezelési és digitális aláírási (EFKDA) rendszer a gazdálkodók és a gazdálkodónak nem minősülő személyek, valamint a Bizottság alkalmazottai számára az elektronikus rendszerekhez való biztonságos engedélyezett hozzáférés biztosítása céljából lehetővé teszi a Bizottság és a 18. cikkben említett tagállami személyazonosság-kezelő és hozzáférés-kezelő rendszerek közötti kommunikációt.

(2) Az EFKDA-rendszer a következő közös összetevőkből áll:

a) hozzáférés-kezelő rendszer;

b) adminisztrációkezelő rendszer.

(3) A tagállamok az EFKDA-rendszer nemzeti összetevőjeként személyazonosság-kezelő és hozzáférés-kezelő rendszert hoznak létre.

15. cikk

Az EFKDA-rendszer használata

Az EFKDA-rendszer a következők hitelesítésére és hozzáférés-hitelesítésére szolgál:

a) gazdálkodók és gazdálkodónak nem minősülő személyek, a VHR közös összetevőihez való hozzáférés céljából;

b) a Bizottság alkalmazottai, a VHR közös összetevőihez való hozzáférés, valamint ►C1 az EFKDA-rendszer karbantartása és kezelése ◄ céljából.

▼B

16. cikk

Hozzáférés-kezelő rendszer

A Bizottság hozzáférés-kezelő rendszert hoz létre a gazdálkodók és a gazdálkodónak nem minősülő személyek által az EFKDA-rendszer keretében benyújtott hozzáférési kérelmeknek a 18. cikkben említett tagállami személyazonosság-kezelő és hozzáférés-kezelő rendszerekkel való együttműködés révén történő érvényesítése érdekében.

17. cikk

Adminisztrációkezelő rendszer

A Bizottság az elektronikus rendszerekhez való hozzáférés biztosítása céljából létrehozza a gazdálkodók és gazdálkodónak nem minősülő személyek azonosítási adatainak hitelesítésére vonatkozó hitelesítési és engedélyezési szabályok kezelésére szolgáló adminisztrációkezelő rendszert.

18. cikk

A tagállamok személyazonosság-kezelő és hozzáférés-kezelő rendszerei

A tagállamok személyazonosság-kezelő és hozzáférés-kezelő rendszert hoznak létre az alábbiak biztosítása érdekében:

a) a gazdálkodók és a gazdálkodónak nem minősülő személyek azonosító adatainak biztonságos nyilvántartásba vétele és tárolása;

b) a gazdálkodók és a gazdálkodónak nem minősülő személyek aláírással ellátott és titkosított azonosító adatainak biztonságos cseréje.

IV. FEJEZET

AZ ELEKTRONIKUS RENDSZEREK MŰKÖDÉSE ÉS AZ AZOK HASZNÁLATÁRA VONATKOZÓ KÉPZÉS

19. cikk

▼C1

Az elektronikus rendszerek fejlesztése, tesztelése, telepítése és kezelése

▼B

(1) ►C1 A közös összetevőket a Bizottság fejleszti, teszteli, telepíti és kezeli. A nemzeti összetevőket a tagállamok fejlesztik, tesztelik, telepítik és kezelik. ◄

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti összetevők interoperábilisak legyenek a közös összetevőkkel.

▼B

20. cikk

Az elektronikus rendszerek karbantartása és módosítása

(1) A közös összetevők karbantartását a Bizottság, nemzeti összetevőik karbantartását pedig a tagállamok végzik.

(2) A Bizottság és a tagállamok biztosítják az elektronikus rendszerek zavartalan működését.

(3) A Bizottság hibajavítás, új funkciók hozzáadása, illetve a meglévő funkciók megváltoztatása céljából módosításokat hajthat végre az elektronikus rendszerek közös összetevőiben.

(4) A Bizottság tájékoztatja a tagállamokat a közös összetevők módosításáról és naprakésszé tételéről.

(5) A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot a nemzeti összetevők módosításáról és naprakésszé tételéről, amennyiben az hatással lehet a közös összetevők működésére.

(6) A Bizottság és a tagállamok nyilvánosan hozzáférhetővé teszik az elektronikus rendszerek módosítására és naprakésszé tételére vonatkozó, (4) és (5) bekezdés szerinti információkat.

21. cikk

Az elektronikus rendszerek átmeneti működési zavara

(1) Az elektronikus rendszereknek a Vámkódex 6. cikke (3) bekezdésének b) pontjában említett átmeneti működési zavara esetén a gazdálkodók és a gazdálkodónak nem minősülő személyek az adott alaki követelmények teljesítéséhez szükséges információkat a tagállamok által meghatározott módon nyújtják be, ideértve az elektronikus adatfeldolgozási eljárásoktól eltérő módokat is.

(2) A vámhatóságok gondoskodnak arról, hogy az (1) bekezdéssel összhangban benyújtott információk a megfelelő elektronikus rendszer újbóli elérhetővé válását követő 7 napon belül elérhetők legyenek az adott elektronikus rendszerben.

(3) A Bizottság és a tagállamok tájékoztatják egymást, ha egy elektronikus rendszer átmeneti működési zavar miatt nem érhető el.

22. cikk

A közös összetevők használatával és működésével kapcsolatos képzési támogatás

A Bizottság a megfelelő képzési anyagok biztosításával támogatja a tagállamokat az elektronikus rendszerek közös összetevőinek használata és működése terén.

▼B

V. FEJEZET

ADATVÉDELEM, ADATKEZELÉS, VALAMINT AZ ELEKTRONIKUS RENDSZEREK TULAJDONLÁSA ÉS BIZTONSÁGA

23. cikk

A személyes adatok védelme

(1) Az elektronikus rendszerekben nyilvántartott személyes adatoknak a vámjogszabályok végrehajtása céljából történő kezelését a 4. cikk (1) bekezdésében, illetve a 14. cikk (1) bekezdésében az egyes elektronikus rendszerek tekintetében meghatározott egyedi célkitűzések figyelembevételével kell végezni.

(2) A személyes adatok védelme területén működő nemzeti felügyeleti hatóságok együttműködnek az európai adatvédelmi biztossal az elektronikus rendszerekben nyilvántartott személyes adatok kezelésének összehangolt felügyelete érdekében.

24. cikk

Az elektronikus rendszerekben szereplő adatok naprakésszé tétele

A tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti szinten nyilvántartásba vett adatok megfeleljenek a közös összetevőkben nyilvántartott adatoknak, és naprakészek legyenek.

25. cikk

Az adatokhoz való hozzáférésre és az adatkezelésre vonatkozó korlátozások

(1) Az elektronikus rendszerek közös összetevőiben valamely tagállam által nyilvántartásba vett adatok az adott tagállam által férhetők hozzá és kezelhetők. Az adatokhoz másik tagállam is hozzáférhet, illetve az adatokat másik tagállam is kezelheti, amennyiben részt vesz egy olyan kérelem feldolgozásában vagy olyan határozat kezelésében, amelyhez az adatok kapcsolódnak, ideértve a 9. cikk szerinti konzultációt is.

(2) Az elektronikus rendszerek közös összetevőiben gazdálkodók vagy gazdálkodónak nem minősülő személyek által nyilvántartásba vett adatok az adott gazdálkodók, illetve személyek által férhetők hozzá és kezelhetők. Az adatokhoz olyan tagállam is hozzáférhet, illetve az adatokat olyan tagállam is kezelheti, amely részt vesz egy olyan kérelem feldolgozásában vagy olyan határozat kezelésében, amelyhez az adatok kapcsolódnak, ideértve a 9. cikk szerinti konzultációt is.

26. cikk

Rendszertulajdonosok

(1) A közös összetevők rendszertulajdonosa a Bizottság.

▼B

(2) A nemzeti összetevők rendszertulajdonosai a tagállamok.

27. cikk

Rendszerbiztonság

(1) A közös összetevők biztonságáról a Bizottság gondoskodik. A nemzeti összetevők biztonságáról a tagállamok gondoskodnak.

E célból a Bizottság és a tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket legalább a következők biztosítása érdekében:

a) az illetéktelen személyek adatkezelésre használt berendezésekhez való hozzáférésének megakadályozása;

b) az adatok illetéktelen személyek általi bevitelének, valamint lekérésének, módosításának és törlésének a megakadályozása;

c) az a) és b) pontban említett tevékenységek észlelése.

(2) A Bizottság és a tagállamok tájékoztatják egymást minden olyan tevékenységről, amely az elektronikus rendszerek biztonságának megsértését eredményezheti, illetve amely kapcsán felmerülhet a biztonság megsértésének gyanúja.

VI. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

28. cikk

Az elektronikus rendszerek értékelése

A Bizottság és a tagállamok értékelést végeznek a felelősségi körükbe tartozó összetevőkről és különösen elemzik ezen összetevők biztonságát és sértetlenségét, valamint az ezen összetevőkön belül kezelt adatok bizalmas jellegét.

A Bizottság és a tagállamok tájékoztatják egymást az értékelés eredményéről.

29. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.